

عنوان مقاله:

تاثیر الگوی توانمندسازی خانواده محور بر خستگی افراد مبتلابه بیماری مزمن انسدادی ریه بستری در بیمارستان های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد در سال ۱۳۹۷

محل انتشار:

نشریه پرستاری ایران، دوره 32، شماره 122 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی حسن پور دهکردی - Associate Professor, School of Nursing and Midwifery, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran

فرشاد سلیمانی - MS Student in Nursing, Kashani Hospital, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran

زهرا حبیبی - Assistant Professor, School of Medicine, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran

سلیمان خیری - Professor, School of Health, Modeling in Health Research Center, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran

شهریار صالحی تالی - Assistant Professor, School of Nursing and Midwifery, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran (Corresponding author) Tel: ۰۹۱۳۱۸۳۵۱۸ Email: sh.salehitali@skums.ac.ir

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: خستگی در بیماران مزمن انسدادی ریه بهره وری شغلی، توانایی تمرکز، قوای جنسی و عملکرد بیمار را کاهش داده و فرد را به سمت سستی و بی حال سوق می دهد. غلبه بر این امر نیازمند مشارکت بیمار و خانواده در امر مراقبت و مدیریت بیماری است. هدف از این مطالعه تاثیر الگوی توانمندسازی خانواده محور بر خستگی افراد مبتلابه بیماری مزمن انسدادی ریه است. روش بررسی: در مطالعه کار آزمایشی بالینی حاضر تعداد ۷۲ بیمار نارسایی مزمن انسدادی ریه همراه با مراقب خانوادگی آنها به روش نمونه گیری آسان انتخاب و سپس به روش تصادفی در دو گروه ۳۶ نفره مداخله و کنترل تقسیم شدند. برنامه آموزشی مبتنی بر الگوی توانمندسازی خانواده محور در چهار جلسه ۹۰ دقیقه ای مبتنی بر چهار گام تهدید درک شده، مشکل گشایی، مشارکت آموزشی و ارزشیابی در گروه های ۱۰ تا ۱۵ نفره با حضور اعضای خانواده به صورت پانل برای گروه مداخله ارائه گردید. سپس به مدت ۳ ماه گروه مداخله توسط تیم تحقیق پیگیری شد و به سئوالات و مشکلات مراقبتی و دانش مورد نیاز مراقبتی آنها پاسخ داده شد. ارزشیابی نهایی پس از گذشت سه ماه از اجرای مداخله با تکمیل مجدد پرسشنامه خستگی انجام شد. داده ها توسط آزمون های تی زوجی، تی مستقل، آزمون دقیق فیشر و مجذور کای توسط نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ تحلیل شدند. یافته ها: در بدو مطالعه دو گروه مداخله و کنترل، تفاوت معنی داری از نظر میانگین نمره خستگی نداشته اند ($P=0.5$). بعد از مداخله، میانگین نمره خستگی گروه مداخله نسبت به گروه کنترل تفاوت معنی داری داشته است ($P=0.01$). در گروه مداخله میانگین نمره خستگی بعد از مداخله نسبت به قبل از مداخله، کاهش معنی داری داشته است ($P=0.01$). نتیجه گیری کلی: نتایج مطالعه بیانگر آن بوده که توانمند کردن اعضای خانواده مسئول مراقبت بیمار نارسایی مزمن ریه باعث کاهش سطح خستگی در بیماران شده است، بنابراین برنامه های مراقبتی و درمانی بیماران مزمن علاوه بر توجه به بیمار باید به مراقبین بیمار نیز توجه کنند.

کلمات کلیدی:

Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Family-oriented Empowerment, Fatigue

بیماری مزمن انسدادی ریه، توانمندسازی خانواده محور، خستگی

